

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 128

гр. Перник, 23.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно частно гражданско дело № 20221700500085 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 278 вр. с чл. 274, ал.1, т. 2, вр. с чл. 121 от ГПК.

Образувано е въз основа на частна жалба с рег. № 11903/08.12.2021г. от Директора на ОД МВР – Перник ст. комисар М.В.Т., чрез процесуалния му представител гл. юрк. З.В. срещу Определение № 1741 от 26.11.2021г., постановено по гр. д. № 4973/2021г. по описа на Пернишкия районен съд, с което е прекратено производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на Административен съд – гр. Перник.

В молбата си жалбоподателят сочи, че намира изложените от първоинстанционния съд доводи за наличие на предпоставки за разглеждане на делото по реда на чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ пред Административен съд – гр. Перник, който предвижда отговорност за вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, за неоснователни. Счита, че в случая не са констатирани незаконосъобразни действия и бездействия, нито незаконосъобразни актове, издадени от ОД МВР – Перник или от нейни служители, което води до липса на съществена предпоставка за претендиране на вреди по посочения закон. На следващо място счита, че в

случая не съществува и правен интерес за водене на съдебно дело, доколкото претендираната от ищцата сума ѝ е изплатена на 11.11.2021г., за което прилага и писмени доказателства. В жалбата са изложени и причините, поради които претендираната от ищцата сума не ѝ е била своевременно изплатена. Предвид изложените съображения, частния жалбоподател моли да бъде постановено определение, с което да бъде отменено атакуваното определение на ПРС в частта, в която делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – Перник и съдебното производство да бъде прекратено с окончателен акт.

Насрещната страна – Е. З. Г., чрез пълномощника си адв. П.Д. - *** е изразила становище по частната жалба. В същото се излагат съображения за неоснователност на депозираната частна жалба. Сочи се, че съдът е сезиран с предявени от ищцата обективно съединени осъдителни искове срещу ответника с правно основание чл. 86 ЗЗД за заплащане на законна лихва за забава върху присъдените по н.а.х.д. № 841/2020г. на ПРС разноски от 300 лева, които ответникът не е заплатил в срока за доброволно изпълнение. Счита, че правилно ПРС е приел, че предявените искове са подведомствени на Административен съд – Перник, позовавайки се на чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ и цитираната съдебна практика. По отношение на твърдението за недопустимост на предявените искиви претенции поради изплащането на претендираната сума се твърди, че плащането би имало значение за основателността на иска, но не и за неговата допустимост. Претендират се разноски за въззивната инстанция, съгласно предоставен списък по чл. 80 ГПК.

За да постанови обжалваното определение, Пернишкият районен съд е приел, че предявеният от ищцата Е. З. Г. иск е за обезщетение за забава за плащане на разноски, направени в производство по обжалване на електронен фиш, която отговорност по същността си представлява обезщетяване на вреди, причинени от административен акт (в случая електронен фиш) и изразяващи се в заплащането на адвокатско възнаграждение в производството по обжалване. Следователно, искът за обезщетение за забава върху присъдените разноски следва да бъде разгледан по реда на чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ, като компетентен да го разгледа се явява Административен съд – гр. Перник.

Пернишкият окръжен съд, след като съобрази доводите на страните и приложимото право, намира следното :

Първоинстанционното производство е образувано въз основа на искова молба, уточнена с допълнителна молба, депозирана от Е. З. Г. от с. ***, общ. ***, чрез пълномощника ѝ адв. П.Д. – *** срещу ОД на МВР – Перник, с която се иска ответника да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 12,67 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата от 300,00 лева, представляваща присъдени разноски по а.н.д. № 841/2020г. на Районен съд – гр. Перник за периода от 17.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба – 14.09.2021г., ведно със законната лихва върху сумата от 300,00 лева, представляваща присъдени разноски, считано от датата на подаване на исковата молба – 14.09.2021г. до окончателното изплащане на главницата.

В исковата молба се твърди, че с Решение № 260093 от 22.10.2020г., постановено по а.н.д. № 00841/2020г. по описа на Районен съд – гр. Перник, е бил отменен електронен фиш, серия К, № *** на ОД на МВР – Перник, с който на ищцата е била наложена глоба в размер на 300 лева и ответника е бил осъден да ѝ заплати сумата от 300,00 лева, представляваща разноски в производството. Твърди се, че въз основа на влязлото в сила съдебно решение е бил издаден изпълнителен лист от 05.04.2021г. в полза на ищцата срещу ОД на МВР – Перник за сумата от 300,00 лева, представляващи разноски пред първоинстанционния съд. На 09.04.2021г. на основание чл. 519 ал. 2 ГПК до ответника е била изпратена покана за доброволно изпълнение на задълженията по издадения изпълнителен лист, но в указания 7-дневен срок от получаването ѝ не е последвало плащане на вземането, поради което ищцата претендира обезщетение за забава в посочения в уточнителната молба размер, възлизащ на 12,67 лева.

Видно е, че в настоящия случай предмет на делото, очертан с твърденията на ищцата в исковата молба и уточнителната такава, е претендирано обезщетение за забава в размер на 12,67 лева върху вземането, за което в полза на ищцата е бил издаден изпълнителен лист от 05.04.2021г., за периода от 17.04.2021г. до датата на подаване на исковата молба – 14.09.2021г.

От горното следва извода, че в настоящия случай е предявен иск по чл.

86 ЗЗД, а не по чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ, както е приел първостепенния съд, респ. компетентен да го разгледа е именно районният съд.

Исковата защита при условията на чл.1 от ЗОДОВ е възможна при иски за вреди от отменени незаконосъобразни наказателни постановления, действия или бездействия по административно наказване, включително и такива за присъждане на разноските в процеса по обжалване. В настоящия случай, обаче, се претендира обезщетение за вредите от забава поради неизпълнение на парично задължение (обективизирано в издадени в полза на ищцата изпълнителен лист), което изпълва правната природа на иска по чл. 86 от ЗЗД, а не на иска по чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ. В случая е ирелевантно дали съдебното решение, въз основа на което е издаден процесния изпълнителен лист, е постановено в производство за вреди, причинени от административен акт или е относимо към друг вид отговорност.

Настоящият съдебен състав не споделя виждането на първостепенния съд за относимост на постановките на Тълкувателно постановление № 2/2014г. по т.д. № 2/2014г. на ОСГК на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС, доколкото същите, в т. 1 от постановлението, касаят направените в разгледаните производства разноски, но не и обезщетението за забава, дължимо при евентуалното им незаплащане. Последното подлежи на разглеждане по общия исков ред, предвиден в ГПК.

По отношение на релевираното в частната жалба възражение за недопустимост на производството, предвид извършеното плащане от страна на ответника, съдът намира същото за неоснователно. Обстоятелствата, свързани с изпълнението или неизпълнението на задължението от страна на ответника е въпрос, който не засяга компетентния съд, който ще разглежда делото, а касае спора по същество.

Предвид горното и доколкото предявения като самостоятелен иск по чл. 86 ЗЗД иск е родово подсъден на Районен съд, поради което депозираната частна жалба се явява основателна, а обжалваното определение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

По отговорността за разноски:

Предвид уважаването на частната жалба, право на разноски има само частния жалбоподател. Същия, обаче, не претендира такива.

Водим от гореизложеното и същия смисъл, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА определение № 1741 от 26.11.2021г., постановено по гр. д. № 4973/2021г. по описа на Пернишкия районен съд, с което е прекратено производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на Административен съд – гр. Перник.

ВРЪЩА делото на Пернишки районен съд, на същия съдебен състав, за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____